

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3Nt/5/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010318
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6711010318.1

Uznesenie

Okresný súd Zvolen na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. 02. 2014, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovej, o návrhu odsúdeného S. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XX, o povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5T 114/1992, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods.2 Tr. poriadku súd z a m i e t a návrh zo dňa 02. 03. 2011 odsúdeného S. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. Č.. XX, K., na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5T 114/1992.

odôvodnenie:

Odsúdený S. K. podal na Okresnom súde v Lučenci dňa 02. 03. 2011 návrh, ktorým žiadal povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom v Lučenci pod sp. zn. 5T 114/1992. Uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Nto 7/2011 zo dňa 21. 04. 2011 bola táto vec odsúdeného odňatá Okresnému súdu Lučenec a prikázaná na prejednanie Okresnému súdu Zvolen.

Okresný súd Zvolen vykonal verejné zasadnutie a to v neprítomnosti odsúdeného v súlade s ustanovením § 293 ods.5 Tr. poriadku. Odsúdený bol riadne predvolaný pri odročení predchádzajúceho verejného zasadnutia dňa 13. 11. 2013. Na určený termín verejného zasadnutia sa nedostavil, svoju neprítomnosť nijako neospravedlnil, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na verejnom zasadnutí bol riadne zastúpený obhajcom, prostredníctvom ktorého bola zabezpečená realizácia práv na obhajobu odsúdeného.

Na verejnom zasadnutí obhajca odsúdeného predniesol návrh v súlade s písomným návrhom odsúdeného a jeho doplnkami tak, ako sú uvedené na čl. 1, 3a, 43. Podstatou návrhu odsúdeného bolo namietanie vedenia súdneho konania ako aj samotného prípravného konania v rozpore so zákonom. Poukázal na skutočnosť, že v rozsudku bol uznaný vinným ku škode vo výške 3.473,-- Sk, pričom pred Okresným súdom v Lučenci sa viedlo konanie o výkon rozhodnutia, kde bola uvedená škoda vo výške 8.438,-- Sk, k čomu doložil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2CoE 90/2003 zo dňa 16. 12. 2003. Namietal vznik škody ako takej, poukázal na to, že poškodenému nevznikla žiadna škoda a teda nemohol vystupovať ako poškodený, preto rozhodnutie súdu bolo založené na nezákonnom dôkaze a nesprávnom právnom posúdení veci. Rovnako namietal nezákonný postup v prípravnom konaní a preto žiadal, aby súd vrátil vec do prípravného konania. Poukázal na to, že svedkovia vo veci vypovedali nepravdivo zo závisťi k nemu a z pomsty pre iné prebiehajúce konania. V obdobnom znení boli aj všetky ďalšie písomné podania odsúdeného na čl. 36 a čl. 50. Poukázal na to, že pred Okresným súdom v Lučenci prebieha exekučné konanie pod sp. zn. 1Er 590/2011, kde rovnako vzniesol námietky, pretože exekučné konanie sa vedie na podklade napadnutého trestného konania.

Počas prejednávania návrhu odsúdeného na obnovu konania súd zistil, že v konaní pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 1Nt 1/2012 uznesením zo dna 22. 02. 2012 bolo odsúdenému uložené ústavné ochranné psychiatrické liečenie. Podkladom rozhodnutia súdu bol znalecký posudok znalcov MUDr.

Kašparovej, MUDr. Lóškovej a Mgr. Dianiškovej, z ktorého vyplynulo, že v čase spáchania iného skutku, ktorý bol predmetom trestného stíhania, bolo zistené, že odsúdený trpí duševnou poruchou v užšom zmysle slova t. j. psychózou, ktorá je trvalá, existovala v dobe spáchania trestného činu, počas páchania trestného činu a existuje i v dobe podania znaleckého posudku. Uvedená porucha ovplyvnila v dobe spáchania skutkov u obvineného jeho ovládacie i rozpoznávacie schopnosti, ktoré v dôsledku jej prítomnosti boli vymiznuté. Znalci konštatovali, že pobyt odsúdeného na slobode z hľadiska psychiatrického je pre spoločnosť nebezpečný a preto doporučili u neho uloženie ochrannej ústavnej psychiatrickej liečby. Súčasne uviedli v budúcnosti možnosť zlepšenia duševného stavu, ktoré je však prísne limitované systematickou psychiatrickou liečbou a potom bude možná účasť odsúdeného na trestnom konaní, pochopenie zmyslu trestného konania ako aj zmyslu udeleného trestu. Uvedené konanie súviselo s prejednávaním skutkov, ktorých sa odsúdený mal dopustiť v rokoch 2010 až 2011. Keďže znalkyne uvedenú zistenú duševnú poruchu konštatovali už aj v dobe pred spáchaním trestného činu, súd v prejednávanej veci o obnove konania nariadil vyšetrenie duševného stavu odsúdeného a znalecké dokazovanie ku dňu spáchania skutku, ktoré bolo predmetom konania pred Okresným súdom Lučenec sp. zn. 5T 114/1992.

Súd oboznámil znalecký posudok znalcov MUDr. Vážneho a MUDr. Ďuriana (čl. 103 až 124), z ktorých záverov vyplynulo, že ku dňu spáchania skutku t. j. k 09. 10. 1992 odsúdený netrpel žiadnou forenzne významnou duševnou chorobou ani poruchou, ktoré by podstatným spôsobom znižovali akékoľvek z jeho rozpoznávacích alebo ovládacích schopností v uvádzanej dobe vrátane schopnosti rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť. Pokiaľ ide o súčasný stav odsúdeného, tento netrpí takou duševnou chorobou, ktorá by mu znemožňovala účasť na trestnom konaní, plné chápanie zmyslu trestného konania alebo zmyslu trestu, pokiaľ mu bude uložený. V porovnaní so znaleckým posudkom podaným v konaní 1Nt 1/2012 u odsúdeného nezistili žiadne bludy. Poukázali však na abnormne štrukturovanú osobnosť zmiešaného typu, ktorá bola zistená u odsúdeného. Jeho správanie teda vyplýva z jeho povahových charakteristík a z psychiatrického hľadiska je významné, že zrejme dlhodobou konfliktnou situáciou s okolím, najmä s bratom a starostom obce sa u neho potenciovali negatívne povahové črty, ktoré sa v praxi prejavujú ako sťažovateľstvo na čokoľvek alebo kohokoľvek, avšak tieto nemajú chorobnú motiváciu. Znalci poukázali, že zrejme jeho kverulačné aktivity boli odštartované tým, že podľa vyšetrovacích spisov napádaný starosta obce uvádzal, že všetko začalo tým, že sa v konflikte probanta a jeho brata priklonil starosta na stranu brata. Tak isto nemožno vylúčiť ani zištnú motiváciu, kde v jednej z výpovedí odsúdeného je zachytené, že ho matka obrala o peniaze z dedičstva. Keďže správanie odsúdeného nie je motivované chorobne, ale skôr povahovo, povaha sa liečiť nedá. Psychiatria však môže riešiť hraničné psychotické alebo jej psychotické dekompenzácie či už paranoidné alebo afektívne. V súčasnosti je teda stav odsúdeného sociálne kompenzovaný a z jeho strany sa jedná len o reakcie na to, čo mu nevyhovuje. Znalci doporučili zvážiť možnosť obmedzenia u odsúdeného na podávanie právne platných podnetov útočiacich na osoby, ktoré nevyhoveli jeho predstavám o výsledku svojím konaním.

Zo spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5T 114/1992 mal súd preukázané, že odsúdený bol rozsudkom zo dňa 02. 03. 1993 uznaný vinným z trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods.1 Tr. zákona účinného do 31. 12. 2006, za čo súd podľa § 24 ods.1 písm. a/ Tr. zákona účinného do 31. 12. 2006 upustil od potrestania a poškodených a to S. K. a Stredoslovenské energetické závody - závod Lučenec so svojim nárokmi na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných. Rozsudok neobsahoval odôvodnenie, nakoľko sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obžalovaný vzdali opravného prostriedku.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3Nt 3/2014 mal súd za preukázané, že v trestnej veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5T 114/1992 sa odsúdený domáhal obnovy konania aj na Okresnom súde Banská Bystrica, konanie vedené pod sp. zn. 4Nt 13/2013, ktorá vec bola uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. 12. 2013 odňatá Okresnému súdu Banská Bystrica a prikázaná na prejednanie veci tunajšiemu súdu. Vec bola zapísaná pod sp. zn. 3Nt 3/2014 a ku dňu rozhodnutiu súdu v tejto veci nebolo vynesené žiadne rozhodnutie.

K osobe obžalovaného súd zistil, že podľa odpisu registra trestov bol tento dvanásťkrát odsúdený najmä pre majetkovú, ale aj násilnú trestnú činnosť a trestnú činnosť proti iným právam a slobodám. T. času sa voči nemu vedie ďalšie trestné konanie pred Okresným súdom v Lučenci pod sp. zn. 2T 208/2013, ktorá vec doposiaľ nie je právoplatne skončená.

Súd po vypočutí návrhu odsúdeného a vyhodnotení ostatných dôkazov dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky obnovy konania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 Tr. poriadku. V prvom rade treba mať na zreteli, že mimoriadne opravné prostriedky akým je aj návrh na obnovu konania predstavujú zásah do právoplatných rozhodnutí. So zreteľom na význam inštitúcie právoplatnosti rozhodnutí a na ich vzťah k existencii právneho štátu, možno takýto zásah dovoliť len výnimočne a za presne stanovených podmienok. Inak by mohlo dôjsť k ohrozeniu právnej istoty ako jednej zo zásad právneho štátu. Obnovu konania súd povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré či už samé o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami, alebo dôkazmi už skôr známymi by odôvodnili iné rozhodnutie, či už o vine, alebo o treste. Tu treba poukázať na to, že v rámci obnovy konania sú neskúma zákonnosť konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu súdu a tiež nehodnotí dôkazy, z ktorých vychádzal predchádzajúci súd pri svojom rozhodovaní. V rámci obnovy konania súd len skúma či sú tu nové skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré by mohli viesť k revízii predchádzajúceho rozhodnutia tak, ako to má na mysli uvedené ustanovenie Tr. poriadku. Odsúdený vo svojom návrhu len poukázal, že pred Okresným súdom v Lučenci sa vedú exekučné konania na vymoženie škody, ktorá súvisela s trestným činom, za ktorý bol odsúdený v napadnutom konaní. Tieto okolnosti však nemali vplyv na rozhodnutie súdu o vine alebo treste, pretože súd v trestnom konaní nerozhodoval v adhéznom konaní o nárokoch na náhradu škody, ale poškodení boli odkázaní so svojimi nárokmi na občianske súdne konanie. To znamená, že hoci škoda predstavuje jeden z kvalifikačných znakov trestného činu, za ktorý bol odsúdený uznaný vinným, táto výška škody bola v pôvodnom trestnom konaní riadne ustálená na základe vyčíslenia škody predloženej poškodeným. Pokiaľ sa poškodený v následných konaniach podľa tvrdenia obžalovaného domáhal vyššej škody, táto skutočnosť nemá vplyv na posudzovanie veci v pôvodnom trestnom konaní.

Odsúdený sa v ďalšom dovoľával vyhodnotenia, že rozhodnutie súdu nebolo založené na zákonných dôkazoch, a že bolo založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Poukázal, že súd vychádzal zo svedeckých výpovedí, ktoré boli nepravdivé z dôvodu či už pomsty voči nemu, alebo závisť k nemu. V trestnom konaní platí pravidlo „jura novit curia“ súd pozná právo vo vzťahu k všeobecne záväzným právnym predpisom publikovaných v Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Postup v prípravnom konaní, zabezpečovanie, použitie a hodnotenie dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní a následne súdom v konaní pred súdom, upravuje Tr. poriadok publikovaný v Zbierke zákonov SR. Platí teda zásada, že súd ho pozná. Ak aj v tomto smere došlo k pochybeniam, nejedná sa v zmysle § 394 Tr. poriadku o skutočnosť súdu skôr neznámu odôvodňujúcu povolenie obnovy konania a zrušenie výroku o treste. Na zjednanie takejto nápravy slúžia iné opravné prostriedky a takémuto návrhu na obnovu konania potom nemožno vyhovieť.

Keďže súd nezistil podmienky obnovy konania za splnené v súlade s ustanovením § 399 ods.2 Tr. poriadku, návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v lehote do 3 (troch) dní od jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.